ל א מיי פייב מהלי שגות הלי ל ופי״ד הלי״ב ממג עשון ריו: לא ב מיי שם פייד הלכה ה: לב ג ה ו ז מיי שם הלכה ב: ד [מיי פ״ו מהלי איסורי ביאה הלכה

תורה אור השלם

 וְאם כָּל עֲדַת יִשְׂרְאֵל יִשְׁגוּ וְגַעֻלִם דְּבֶר מַעִינִי הַקְּהָל וְעָשׁוּ אַחַת מִבְּל מִצְוֹת יְיָ אֲשֶׁר לֹא תעשינה ואשמו: 2. בִּי יִפְּלֵא מִמְּךְ דְבָר לִמִּשְׁפָּט בֵּין דָם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נָגַע לְנָגַע דְּבָרִי רִיבֹת בְּשְׁעָרִיףְ וְקַמְתְּ וְעְלִיתְ אַל הַמָּקוֹם אֲשֵׁר יִבַחָר יִיָּ אֲלֹהָיףְ

שבעת יְמִים וְאַחַר תִּטְהָר

בן אחר תטהר:

ויקרא טו כה
ויקרא טו כה
רוקרא אשר ישכב את אשה דוה
היא אלה את ערותה את מקרה הערה
הייא אלתה את מקור דמיה וגברתו
שניהם מקרב עמם: ויקרא כ יח
כל ימי זובה במשבב עליו
לה וכל הבלי אשר תשב עליו
לה וכל הבלי אשר תשב עליו
שניה בטמאת גדתה:
יהיה בטמאת גדתה:
יהיה בטמאת גדתה:

וְלֹא תוֹצִיאוּ מַשְׁא מְבְּתַּיכָם בְּיוֹם ַהַשְּׁבְּת וְכָל מְלֶאכָה לֹא תַעֲשוּ
 וְקַרְשְׁתָם אָת יוֹם הַשְּׁבְת בַּאֲשֶׁר
 צְוִיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכָם:

7. כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא: שמות לד יד

מוסף רש"י

. בדבר שאין הצדוקין מודין בו. בובר שאין הצדוקין מורין בו. שאין טעותו מפוכש בתורה בהדיל אלא במשנה או בדברי האתולאה (סנהדרין לג:). זיל קרי בי רב הוא. מיטקות של בית רכן יודעין שאיט כלום (שוו).

רבינו חנגאל (חמשך)

רבינו הונהיה לא כדרבן דאמרי יחיד שעשה בחוראת ב"ד חייב: אמר רוב שישה בהוראת ב"ד חייב: אמר רוב יישבי א"י שראל. פ"י אם עשו רוב יא" שראל. פ"י אם עשו רוב יא" בי א"י ניהו הונה לארץ. דיושבי א"י ניהו האור, דיושבי א"י ניהו בעת ההיא את החג וכל ישראל אחמת וגר. מכדר מרכיב כל ישראל אמאי מתיב מכדי מרכיב כל ישראל אמאי כתיב מכדי כתיב כל ישראל אמאי כתיב הול בוצרים פ"דהוא אחמת אב ילובר לד הנד יא"י לובר לד הנד יא"י דהו מלבוא חמונעו נחל מצוים פי-דהוא תחום א"י לומר לך הני דא"י איקרו קהל דחוצה לארץ לא: פשיטא לן דהיכא דהוו קהל רובה כשעשו ונתמעטו קודם שיודע להם היינו חלוקת רבנן ור״ש בפרק כהן משיח שחטא דתנן כהן ונשיא שחטאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיוטות פי׳ ומביאין כשבה או שעירה. ר״ש אומר אם נודע להן עד שלא נתמנו אומר אם נודע להן עד שלא נתמנו אז חייבין קברן הדיוט ואם אחר אז חייבין אד חייבין את חייבים אז חייבין את חייבים הידעה. לרבנן מייתי פר שנחפנו נודע להן פטרוין, מיא פשיטא לרי שמעון פטורין, מיא פשיטא לדר שמעון פטורין, מיא מרובין ונתמעטו הייבין פירוש דאמיר. שמעון בסוף זה הפ' אדן אדונו מילו ביל אומן בסוף זה הפ' אדן ואו מו מהן אחר היכא דהוו מיעט בשעת משה היכא דהוו מיעט בשעת משה להן נקון פלאינ בר שור בון. בדול בחר שלא בחייבים דאול בתר שעת החטא ריש דובון. דאול בתר שדת החטא בשנעי לה. ודחינן ווחסברא אימר בטר לה. ודחינן ווחסברא אימר בשעניין אה דייעה פיר צייש אד האל אף פטרי לה. ודחינן ווחסברא אימר בלא ברייעה פיר צבין שאה דייעה פרייב עישיאה החטא ברייעה פרייב עישיאה החטא בריינית פרייב בלא ברייעה פרייבון אחר דייעה בלא בריינות בלא בריינות בלא בריינות בלעי להוו לדיים האול אף בעני לאחר דיינה בלא בריינות בלא בת יויכו פי ובפי שיוא הווטא והידיעה בענין אחד ידיעה בלא חטא מי שמעת ליה: דאם כך היה לייתו כדהשתא פי׳ יביאו הכהן המשיח פר והנשיא שעיר דהשתא בני כך נינהו מדפטרינהו [ר״ש] אלמא בתר תרוייהו אזיל הלכך לדברי הכל מועטין ונתרבו הלכך לחברי הכל מועטן ותרבו אין מביאין פר. ומאי הוא מייתי כל חד מנייתו כשבה או שעירה על הדי בנביץ לביקו בערובן דאמרי אין בית בערובן דאמרי אין בית הביעי און בית בערובן הוראה הא להו הורו צבור שחלב מותר העשו מיעט הקהל פי וססקה אבל לא נודע לביד 2) תו ההוראה שלא פשטה בקהל יותר הדרו הורון פעם שולה כי החלב מותר ועשו מיעט אחר והוו הדרון משות מיעט אחר והוו למותר ועשו מיעט אחר והוו להותר ימיעוטי רובה מהו כיון להו תרי מיעוטי רובה מהו כיון

ל) ג'י רבינו נכונה. ב) ג'י שלנו ומתני" מני וג'י רבינו נכון מאד. ג) לג'י שלנו וחזרו ב"ד בהן פיי שידעו בנחיים שטעו ועי מוס' ונראה דרבינו ל"ג

כוכבים דהוי ביטול מקלת וקיום מקלת או מכל מלות נדה דהוי ביטול מקלת וקיום מקצת ולא כל מצות השבת דהוי עוקר כל הגוף ולא כל מצות דנדה ודעבודת כוכבים דעוקר כל הגוף: מצום סרסי משמע. כלומר מצות טובא משמע כגון נדה שבת ועבודת כוכבים דהכי משמע ועשה אחת מכל מלות ה' דעבד חד מהני או שבת

או עבודת כוכבים או נדה ולעולם בעוקר כל הגוף קא מיירי: אמר ר"נ בר יצחק מצום כסיב. בחד וי"ו דחדא מלוה משמע דהכי משמע ועשה אחת מכל מלות דשבת או אחת מכל מלות דעבודת כוכבים או אחת מכל מלות דנדה דהוי מקיים מקלח דשבת ומבטל מקלת והוא הדין לעבודת כוכבים והוא הדין לנדה והוא הדין לשאר מלות דקיום מקלת ובטול מקלת חייב ועוקר כל הגוף פטור: מה זקן ממרא מן הדבר ולא כל דבר. דהא כתיי מן הדבר ותנן באלו הן הנחנקין (סנהדרין דף פח:) האומר אין תפילין לעבור על דברי תורה פטור חמש טוטפות להוסיף על דברי סופרים חייב דהיינו מן הדבר ולא כל דבר: אין ב"ד חייבין. דלא הוי הוראה מעליא עד שיורו להתיר בדבר שאין הלדוקין מודין שיהא אסור שהורו להיתר בדבר איסור שאין כתוב בתורה בהדיא: זיל קרי בי רב הוא. דכיון דאפשר לו ללמוד ולידע לא הוי שוגג מעליא וקרוב למזיד הוי: אחד לאחד. היינו יום כנגד יום: דאמרי כדרכה אסירא. גמר ביאה ושלא כדרכה שריא: והא. שלא כדרכה נמי כתיב משכבי אשה ⁰ שני משכבות אחד כדרכה ואחד שלא כדרכה: ד**אמרי** כדרכה אסירא אפי׳ העראה. דהאי דכתיב את מקורה הערה ⁽⁾ בכדרכה: אי הכי. מאי איריא דקתני שהורו בשומרת יום כנגד יום אפילו נדה נמי כי האי גוונא קיום מקלת וביטול מקלת הוא והוי בדבר שאין הלדוקין מודין בו: אלא לעולם בכדרכה. דאמרי בשומרת יום העראה שריא אפילו בכדרכה וגמר ביאה הוא דאסיר ודקאמרת הא העראה כתיב דאמרי העראה באשה נדה הוא דכתי׳ ולא בשומרת יום הלכך לא מחוקמא בנדה אלא בשומרת יום והוי בדבר שאין הלדוקין מודין בה: ו**אי בעים אימא**. דקאמרת שומרת יום הא כתיבא הא לא קשיא דכי קתני כגון דאמרי זבה לא הוה אלא [היכא דחזיא] ביממא כדכמי׳ כל ימי ^{מ)} אבל היכא דחזיא בליליא טהורה והוא הדין לשומרת יום דאמרי דהוא היכא דקחזיא ביממא דהיינו בימי זיבה הלכך לא מתוקמא בנדה אלא בשומרת יום ובזבה וחויא הוראה בדבר שאין הלדוקין מודין: מושיט וזורק לא כתיבי בהדיא: השחחואה שלא כדרכה. כגון משתחוה לפעור או למרקולים: השתחואה. בפשוט ידים ורגלי כדכתי' (בראשית יט) וישתחו ל) אפים ארלה:

ולא מבעיא למ"ד צבור מייתי דמפרסמא מלתא אלא אפילו למ"ד *ב"ד מביאין דלא מפרסמא מלתא אי הוה שאיל הוו אמריז ליה אמר ר' יוםי בר אבין ואיתימא רבי יוםי בר זבידא משל דסומכום למה הדבר דומה לאדם שהביא כפרתו בין השמשות ספק מבעו"י נתכפר לו ספק משחשכה נתכפר לו שאין מביא אשם תלוי ולא מבעיא למ"ר ב"ד מביאין דלא אפרסמא מלתא אלא אפילו למ"ד צבור מביאין דמפרסמא מלתא והוו אמרינן ליה דהכא ¢בספק מבעוד יום ספק משחשכה אי שאיל לא אשכח אינש דמשייליה: אמר לו בן עזאי מאי שנא מן היושב כו': שפיר קאמר ליה ר"ע לבן עזאי אמר רבא החזיק בדרך איכא בינייהו לבן . עואי חייב דהא בביתיה איתיה לר"ע יפטור דהא החזיק בדרך: הורו לו ב"ד לעקור את כל הגוף: ת"ר 'ס ונעלם דבר ולא שיעקר המצוה כולה כיצד יאמרו אין נדה בתורה אין שבת בתורה אין עבודת כוכבים בתורה יכוֹל יהו חִייבין ת"ל וְנֹעלם דבר ולא שתתעלם מצוה כולה הרי אלו פמורין אבל אמרו יש נדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור יש שבת בתורה אבל המוציא מרשות היחיד לרשות הרבים פמור יש עבודת כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור יכול יהו פמורין תלמוד לומר ונעלם דבר ולא כל הגוף אמר מר יכול יהו פטורין ואי בקיום מקצת וביטול מקצת פטורין ובעקירת כל הגוף

פמורין במאי חייבין תנא הכי קא קשיא ליה

אימא דבר כולה מילתא משמע ת"ל ונעלם

דבר מאי משמע אמר עולא קרי ביה ונעלם מדבר חזקיה אמר אמר קרא יועשו אחת מכל מצות מכל מצות ולא כל מצות מצות תרתי

משמע אמר ר"נ בר יצחק מצות כתי' רב אשי

אמר סיליף דבר דבר מזקן ממרא דכתיב ביה

בזקן ממרא בכי יפלא ממך דבר לא תסור מן

באן כובוד אידו לך ימין ושמאל מה ממרא מן הדבר ולא כל דבר אף בהוראה דבר ולא כל הגוף אמר רב יהודה אמר שמואל אין

ב"ד חייבין עד שיורו סבדבר שאין הצדוקין

מודין בו אבל בדבר שהצדוקין מודין בו

פטורין מאי טעמא זיל קרי בי רב הוא תנן יש נדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פמור ואמאי שומרת יום כנגד יום הא כתי' 🤊 וספרה לה ימלמד ישסופרת אחד לאחד דאמרי העראה שריא גמר ביאה הוא דאסירא הא נמי כתיב יאת מקורה הערה דאמרי כדרכה אסירא שלא כדרכה שריא הא כתיב משכבי אשה דאמרי כדרכה אסור אפי' העראה בשלא כדרכה גמר ביאה הוא דאסור אבל העראה שריא אי הכי אפי' נדה נמי אלא לעולם כדרכה ודאמרי העראה באשה דוה הוא דכתיבא ואיבעית אימא דאמרי זבה לא הויא אלא ביממי דכתיב יכל ימי זובה תנן יש שבת בתורה אבל המוציא מרשות לרשות פמור ואמאי הוצאה הא כתיבא 60 לא תוציאו משא מבתיכם [דאמרי הוצאה הוא דאסור הכנסה מותר ואיבעית אימא] ידאמרי הוצאה Φ(והכנסה) הוא דאסירא מושים וזורק שרי הוא דאסור הכנסה מותר ואיבעית אימא] ידאמרי המשתחוה הא כתיבא דכתיב זלא תשתחוה הא כתיבא דכתיב זלא תשתחוה לאל אחר דאמרי כי אסירא השתחויה כדרכה אָבל שלא כדרכה שרִיא ואיב"א דאמרי השתחויה גופה לאל אחר דאמרי כי אסירא השתחויה כדרכה אָבל כדרכה הוא דאסיר דאית בה פשום ידים ורגלים הא השתחויה דלית בה פשום ידים ורגלים שריא

בצי החייב נמני בשאר מלות בכל ענין והכי נמני הכא ולהכי כמיב הכא דבר למעוטי כל הגוף. מידי באר מלות בכל ענין והכי נמני הכא ולהכי כמיב הכא דבר למעוטי כל הגוף. וצילה למימר אפכא דבר באר בי וכמי הכא מכל מלות הי זכמי ובי וכמי וליא בי משמע דמנא במייב כמיב הכא מכל מלות הי זכמי אלא במו מלטסמו ואם ממותו ואם חמיו דבר שאין הלדוקין מודין בו. הועתק מפיי הביני שמחסה זי"ל: רב אשי אפר ידיף רבר רבר הוץ שברא. והסם יליף במוססמא "פון לט לדם לו לכל לדבר והי הכא לא במוססמא "פון לט שמח לל כל דבר והי הכא לא למטמיך למעוטי כוליה דבר וא והי הדוקין מודין בו. והא לאכטריך למעוטי כוליה דבר וא משוח מותו מומני דבר שאין ועדדת כוכבים לא משום לאכטריך למעוטי כוליה דבר ולא נפיק משום לדלוקין מודין בו. והא לאכטריך למעוטי כוליה אל הא מותו וממני דבר עני דבר הוב הוב עדם הדוס אלא משור הוב לה ביו. בנדה גופה היי מול לאסמוטין אפיל ובשוחת יום ייש נדה אבל הבא על הוב במ". בנדה גופה היי מול לאסמוטין אפיל ובשוחת יום לפליל ודה כולי נמל הגון ופנדה מקל היום מקלת וביטול מקלת ובנתלה לפכיך אים הי משל בו הוביע הוב ביו. בנדה מום בעלה בל בון בל הוב לה בל הוב מול הוב להלא לא משובי בולי נמו מתיל בעודה מולים שלא ברדבה גם יובה. ה"מ לאלוי ובל הלא מתל בדמים עלה בלא בו הבתיב בול הובה בשוע באל וברבה בל יובה. ב"מ היו ובה. ה"מ לא ובה בלא ובלה בלא הוב לא הוב בלא הוב בה"ב הלה ביובה ה"מע הלא בורבה בל יובה. ב"מ ה"מע הוב בה"מ בל הלא מובה ביובה ב"מול הובה ב"מ להויי קול מתל לדפים גו בלה כי ושל בובה ושרא) [הוא השרא] בל מני מול מבל הוא מפיל או מול לו לפוקי מה לי עולי (שבת לו:):

תוכ בשרהו בין השמשות. משמע אכל קודם לכן נחכפר אע"ג דקרב אחר תמיד בין הערבים וקשה דבו השמשות. משמע אכל קודם לכן נחכפר אע"ג דקרב אחר תמיד בין הערבים וקשה דבחופסחף אוממע דפסולן וכן ממעע בפסחים שדרתו החם כחינ לא דיעבד אלמא דפסולין. ושמא הכא נמרי במידי במידי אל בא להילה ילין ותר בא שלמים עליה שלה כיר ולא מעד הא לה לבמהלה הא דיעבד אלמא דפסולין. ושמא הכא נמי איירי במחוסר כפורים בערב פסח כדאמרינן קרי ביה ועלים בורבר. דמיים מועטל סף להכל אכל אוכה אותר בירושלוני דאימל דמתר בורעין ודוכשין מתחלם פרשה לטופה וא"ד אף באמצע פרשה וילקה עליה שמן הלקח שמן התכהו לודני עדות יקום דבר למיש ברשה לייד שבי אל דבר. וי"ל דודלא דבר כולה דבר משתע והכא מעביי דרק אל מדבר ור"ל דודלא דבר כולה דבר משתע והכא מעביים ורולים על מדכר ונעלם מדבר אלא ע"כ למדכש ועלם מדכר הדי דבר אחד מן המלוח וכן בכל דוכתי גורעי ומותר ביל אלא ע"כ למדכש ועלם מדכר במיד בא מחל ביל המיד ביל המיד בא היל בל בל הוכהי גורעי וחופה מיד מה המלה ויי כתב דבר אלא ע"כ למדכש והיכי ביכרי בבי שוחלין לאי"ל למכתב אשמי חירש אם המלה ובין עום לחופה לא היב לה ביל ביל היב לה בל ביל היב לה בל ביל היב לה בל בל בור ביל בור ביל בור ביל בור ביל בור ביל בור היב בר ולא שכן המלח מיד לה הולה ביל הול אליה בלך אפיי מולק א דרך מיד ב מחלף אל באר הול מיד בלח מוך בל הול היב לך היש בה לה מלה אלי מיד לאל ביל בלת בכי הול ביל ביל בל בור ביל בור ביל בור ביל בור ביל בור ביל הול בל בור ביל בור ביל הול היב לה בל בל הוב ללה להיב לך מים מללן להיב ללה בל ביל מלח ביל בלת ביל בנור ביל בור מניא בספרי ולא העושה במקלת משיר מקלת מהוף. הו בביטול כל הגוף חיב ללה גדע משאר מלוח ואי לאו מישוע שלא מות והי בתל הכים מתוב ללה בה חייד דלא ברע משאר מלוח ואי לה ביל המוב היום במתוב ללה ביל הנה היום במול בהוף הבים בלה בלה בל מלח מיות הול מה מה ביל הבי בתכה היום בביטול כל הגף היום בלה אלה אמיל מות היום לה ביטול כל הגף חייב ללה בלה היום היום בכיול בהום ביל הבים הול היום בילות בילות בילות בילות בילות בילות בלה בילות בילות בילות בילות בילות בלה בילות בילות בילות בילות בילות בילות בילות בלה בילות בילות

ולא מיבעיא למ"ד לבור מביאין. דכי הביאו כפרתן דמי דהא מפרסמא מלתא ולא הוי האי יחיד חולה בב"ד אלא אפילו למ"ד דכי הורו ב"ד ועשו תמתרותו האייהוד מונים בפיד מנו מפים כנו די די היותר כי דופסו קהל על פיהם דב"ד מביאין עליהם פר והם פטורין דאיכא למימר לא מפרסמא מילחא כל כך והאי יחיד חולה בבית דין הוא אפ״ה לאו חולה בב"ד הוא שהרי היה בידו לישאל מפני

מה ב"ד מביאין פר ואי שאיל אומרים לו דטעו וחזרו הלכך תולה בעלמו קרינא ביה ואית ביה לד חיוב מעליא הלכך מביא אשם תלוי: ספק מבעוד יום נסכפר לו. והיא כפרה מעליא: ספק משחשכה נסכפר לו. ולא הוי כפרה מעליא דביום לוומו כמיב ^ט דקיימא לן דפטור דאין לריך להביא קרבן אחר ואע״פ שהוא קרב מזכי מיד של בין הערבים אין בו שום אחר תמיד של בין הערבים אין בו שום פסול דהכי אמר בפ' תמיד נשחט (פסחים ד׳ נט.) דחתי עשה דפסח ועשה דחכילת קדשים ודחי עשה דהשלמה ואיכא נמי שינויי אחריני טובא והא הכא ^{י)} (מפני) דבין השמשות לית ביה לד חיוב מעליא דליכא למימר שמא משחשכה נמכפר דניכח נמימר שמח משחשכה נמכפר לו שהרי בין השמשות כהרף עין ואין אדם בעולם יכול לעמוד עליו אם מן היום או מן הלילה ופטור. ה"נ ליכא למימר שמא ממש חולה בעצמו שהרי כבר הורו ב"ד: ולא מיבטיא למ"ד ב"ד מביאין. ולא לבור דלא מפרסמא מלתא היא והאי יחיד תולה בב"ד הוא ופטור אלא אפילו למ"ד לבור מביאין. ואיכא למימר מפרסמא מלחא היא והאי יחיד לאו תולה בב"ד ותולה בעלמו הוא אפ"ה אמר תולה בב"ד הוא דכי עשה על פיהן עשה: לא משכח איניש דלשייליה. ולא סליק אדעתיה למישאל למה הביאו לבור פניק חדמנהים לווישתה לנוחה הביחו לכוד פר הלכך ליכא זד חיוב מעליא דהא זד פטור שייך ביה טפי דחולה בב"ד הוא הלכך אינו מביא אשם תלוי: החזיק בדרך. לילך למדינת הים ועדיין ישנו בער: אימא ביניים. לר"ע פטור של הפלי החויק בדרך דכיון דערוד הוא לא היה אפשר לו שישמע דחזרו בהן הלכך מולה בצ"ד הוא ופטור לגמרי: פנא הכי קשיא ליה דבר כולה מלחא משמע. החרו לעקור כל הגוף דהא לא כמיב מדבר ואימוא איפכא דהורו לבטל בדקלת ולקיים במקלת יכול יהו פטורין וכי חורו לעקור כל הגוף יהו חייבין: וכי חורו לעקור כל הגוף יהו חייבין: **מ"ל ונעלם דבר**. בא ללמד דבטול מקלת וקיום מקלת חייב: מאי משמע. כלומר היכי משמע האי ונעלם דהוי קיום מקלת ובטול מקלח: אמר עולא קרי ביה וגעלם מדבר. דהאי מ"ם דונעלם שדיא אדבר דמ"ם נדרשת לפניו ולאחריו וקרי ביה ונעלם מדבר דמשמע מדבר ולא כל לבר: חזקים אמר. מסיפא דקרא נפקא מכל מלות דמשמע מכל מלות של שבת דהוי בטול מקלת וקיום מקלת או מכל מלות של עבודת

 א) לפי הגהות הגאון בעל מעשה רב צ״ל כספק, ב׳ [לקמן 1:],
 ג) [סנהדרין פו.], ד׳ סנהדרין לג:,
 ס' יהיה לה, ו) נדה עג., ז) נ״ל אל יצא [איש] ממקומו [ועיין תוספות עירובין יו: ד״ה לאו ועי׳ מטפחנו פייד מהלכות שגגות דין בהרמב"ם פייד מהלכות שגגות דין צ'ן, ח) ב"ש מ"ו, ע) [ויקרא ז], בס"י אינו, כ) [ויקרא יח], ל) נשם כן, מ) נשם טון, ל) בס"א: וישתחוו כן, מ) נשם טון, ל) בס"א: וישתחוו לו, והוא בבראשית מב, מ) פסחים פ"ד, ע) נ"ט:, פ) שה, ל) ב"ק ע: וש"ג, ק) ב"מ נ"ד:, ר) ב"ב קי"ח:, ש) סנהדרין ל., ש) ל"לומיעט בהדיח, f) פ״ח דמכילחין, ב) נ״ל דילפי, ג) סנהדרין לג: ושם ד"ה שטעה, ד) ל"ל הכנסה הולאה,

רבינו חננאל

צבור (ורבן סברי ב"ד משלימין לרוב צבור) איבעית תימא הזרו ב"ד ועשר רוב הקהל ומאן חכמיה רי שמעון דאמר צבור מייתי וב"ד מאצבור. ומחייבין דקתני ר"מ אצבור. אצבור. והא דרי שמעון מפרש לקמן ואית דאמרי בשבט שעשה בהוראת ב"ד מיירי ומאן חכמים ר' יהודה דתנן. ומאן חכמים ר' יהודה דתגן. b) בסיפא דפרקין הורו ב"ד של א' מן השבטים כו' עד דברי ר' יהודה. אי בעית תימא כגון רי יחודה. אי בעית חימא כגון שחטאו ו" שבטים והן רובן של קהל או ד' אני'פ שאינן חרובו של קהל ומאן הלמוד המים לו היב שהעין בן אלעוד התניי לקמן רשבי"א אומר משמטו של ריים חטאו ו" כר פ"י הך דהני משמיה דר" מאיר בעי רובה בשבטים ובמנין, ולא איתוקמא אמר שמואל דמתניתין רבי יבר מתניתין רבי יהודה סתימתאה ולית הלכתא יהודה סתימתאה ולית הלכתא

תוספות הרא"ש

תוספות הרא"ש
דוראי פושע הזה דאי מיתי
דוראי פושע הזה דאי מיתי
לשוקא אמרי ליה וזה שישב
ביתו ולא שאל פושע הזה
אלא אפי למיד ב"ד מיתי א
אלא אפי למיד ב"ד מיתי א
זהה: פופכום אומר תלוי. דין
אוכל ספק חלב לאחר שהביא
אוכל ספק חלב לאחר שהביא
מהיסורין או דה בלא הבאת
מיסורין אף זה בלא הבאת
מיסורין דאנוס הוא דרבי לאדם
מיסורין דאנוס הוא דרבי לאדם
ביערב פסח דאמרי בפסח שששי
בערב פסח דאמרי בשחם דאתי עשה בערב פטח דאמריי בפטח שני בפרק תמיד נשחט דאתי עשה דפסח דאית ביה כרת ודחי עשה דהשלמה עליה השלם כל הקרבנות כולם דלית ביה (ספק) כרת (ספק) אי היה יום כשנזרק הדם או לילה דפטור מלהביא קרבן אחר דמוקמינן היום בחזקתו ה"נ מוקמינן האיש בחזקתו קמא ותולה בב"ד הוא בחזקתו קמא ותולה בב"ד הוא לולא פושע דלא עלהה בב"ד הוא שיחזור בהם ב"ד: ו"א מבעיא פושע דלא מצי למיזל ללשכת בצור מייתי כרי. דלא הוה למיזל צבור מייתי כרי דלא הוה למיזל בצור מייתי כרי דלא הוה למיזל דבודקף (מייתי) [וביתוסים] וספרה לה ז' ימים. קים להו דבודקף (מייתי) [וביתוסים] דרושים דרשה זו מיתורה דרושים דרשה זו מיתורה דרושים הוצאה מאסרה הוצאה משה בהוא בריג דבמהי להדיר הנא הוצאה משה בהוא בריג להדיר הנא לא איירי בהוצאה אלא בתולדה הגיאה משום דהוי אב ולעולם לא איירי בהוצאה אלא בתולדה דידה הכנסה או דריקה והושטה: דאמרי השתחואה גופה דאית בה פשוט ידים ורגלים (וכן) הברא נבוא אני אצה ורש"י ז"ל הביא הקרא אצה ורש"י ז"ל הביא הקרא אפים ארצה ורש"י ז"ל הביא הקרא אפים ארצה ורשם ליכא למשמע דאטרינו בפ"ב בפ״ב דאמרינן דשבועות (דף טז:) קידה על אפים וכה״א ותקוד בת שבע אפים ארצה אלמא כל קידה הוי אפים שמשהחוה בראשו ומרכן פניו כלפי קרקע ויש שפשטחוה דמפרש בה בלא פשוט ידים ורגלים כגון אפים שפוט ידים ורגלים כגון אפים מח) והוא יותר פקידע מח) והוא יותר פקרקע אכל פוי עד הרוצה בתחיב השתחואה סתם הוא פשוט ידים ורגלים כדכתי להשתחוות לך ארצה: אפים ארצה אלמא כל קידה הוי